

Antti Suominen/TKa

4.7.1989

Työeläkelaitoksille

TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN JA LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMINEN

Tasavallan presidentti vahvisti 30.6.1989 lait työntekijäin eläkelain muuttamisesta ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 4 a §:n muuttamisesta (HE 81/89). Hallituksen esitys mainituiksi laeiksi on lähetetty eläkelaitoksille yleiskirjeen A 16/89 liitteenä. Lait vahvistettiin hallituksen esityksen mukaisina.

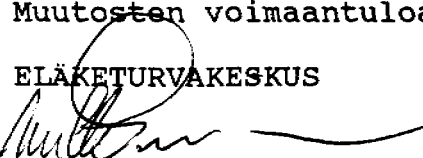
Julkisen sektorin joustavien eläkemuotojen voimaantumisen vuoksi yksityisen sektorin lakeja on tarkistettu siten, ettei yksityisen sektorin yksilöllisessä varhaiseläkkeessä tarvitse olla ns. tulevan ajan edellytystä, mikäli työntekijälle myönnetään yksilöllinen varhaiseläke myöhemmän julkisen työ- tai virkasuhteen peusteella. Myös osa-aikaeläkettä koskevia säännöksiä on täsmenennetty niitä tilanteita varten, joissa osa-aikaeläke myönnetään myös julkisen puolen eläkelakien mukaan.

Työkyvyttömyyseläkkeen alkamisajankohta muuttuu niissä tapauksissa, joissa sairauspäivärahan suorittaminen lakkaa sen vuoksi, että työntekijälle myönnetään muun lain mukainen vanhuuseläke. Eläkkeen maksaminen alkaa ensisijaisuusaikaa noudattamatta samasta ajankohdasta, jona muun lain kuin TEL:n mukainen vanhuuseläke alkaa.

Lisätyn TEL 13 a §:n mukaan Eläketurvakeskus voi antaa sijoistusluottovakuutuksen käytettäväksi myös Kuntien eläkevakuutuksen ja merimieseläkekassan sijoitusten ja saamisten vakuutena.

Muutosten voimaantuloajankohta on 1.7.1989.

ELÄKETURVAKESKUS

Antti Suominen

Markku Sirviö

LIITTEET

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta.
Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 4 a §:n muuttamisesta.

L a k i

työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä kesäkuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 4 d §:n 2 momentti, 4 e §:n 1 momentti ja 5 c §, sellaisina kuin ne ovat, 4 d §:n 2 momentti ja 4 e §:n 1 momentti 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (666/85) sekä 5 c § 8 päivänä elokuuta 1986 annetussa laissa (603/86), ja lisätään lakiin uusi 13 a § seuraavasti:

4 d §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, täyttää työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan 4 §:n 3 momentin mukaisesti, jos eläkehakemus on tehty ennen kuin sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa on maksettu 1 momentissa mainitulta 150 ensimmäiseltä suorituspäivältä tai jos työkyvyttömyyseläke myönnetään 4 e §:ssä tarkoitettuna yksilöllisenä varhaiseläkkeenä. Tällöin kuitenkin täyden työkyvyttömyyseläkkeen suorittamisen edellytyksenä on, ettei eläkehakemuksen tekemistä seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä tai, jos tänä aikana on haettu sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa, sen hakemista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä ole myönnetty vähintään kuukauden ajalta yhdenjaksoisesti maksettavaa päivärahaa, joka kohdistuu työkyvyttömyyden alkamisen jälkeiseen aikaan tai, jos tähän aikaan kohdistuva päiväraahakemus on hylätty, sen hylkäämisen jälkeiseen aikaan. Jos päivärahan suorittaminen lakkaa ensisijaisuusaikana sairausvakuutuslain 15 a §:n perusteella sen vuoksi, että työntekijälle myönnetty 8 §:n 4 momentissa tarkoitettun muun lain, eläkeohjesäännön tai eläkesäännön mukainen vanhuuseläke alkaa, työntekijälle suoritetaan täyttää työkyvyttömyyseläkettä sanotun eläkkeen alkamisesta lukien, kuitenkin aikaisintaan 4 §:n 3 momentissa säädetystä ajankohdasta.

4 e §

Sen estämättä, mitä 4 §:n 3 momentissa ja

5 b §:n 1 momentissa on säädetty täyden työkyvyttömyyseläkkeen saamisesta, 55 vuotta täyttäneellä työntekijällä on oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä yksilöllisenä varhaiseläkkeenä, jos hänen työkykynsä, huomioon ottaen sairaus, vika tai vamma, ikääntymiseen liittyvät tekijät, ammatissaolon pitkäaikaisuus, hänelle työstä aiheutunut rasittuneisuus ja kuluneisuus sekä työolosuhteet, on pysyvästi siinä määrin alentunut, ettei hänen kohtuudella voida edellyttää enää jatkavan ansiotyötä. Edellytyksenä on kuitenkin, että työntekijä on lopettanut 8 §:n 4 momentissa mainituissa laeissa, eläkeohjesäännössä tai eläkesäännöissä tarkoitettun ansiotyön tai että hänen ansiotulonsa näistä töistä voidaan arvioida kuukaudessa keskimäärin pienemmiksi kuin 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu markkamäärä. Yksilöllisen varhaiseläkkeen saamisen edellytyksenä on lisäksi, että yksilöllistä varhaiseläkettä määrättäessä voidaan eläkkeeseen oikeuttavana ottaa huomioon myös eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio, ei kuitenkaan silloin, kun työntekijällä on oikeus yksilölliseen varhaiseläkkeeseen 8 §:n 4 momentissa mainitun muun lain, eläkeohjesäännön tai eläkesäännön mukaan.

5 c §

Osa-aikaeläkkeen määrä on, jollei 2 ja 3 momentista muuta johdu, 60 vuotta täyttäneellä työntekijällä 44 prosenttia 4 f §:n 3 momentin mukaan määritellyn tämän lain piiriin kuuluvasta ansiotyöstä saadun vakiintuneen ansiotulon ja 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen

lakien, eläkeohjesäännön tai eläkesääntöjen piiriin kuuluvasta osa-aikaisesta ansiotyöstä saadun ansiotulon erotuksesta. Jos osa-aikaeläke alkaa myöhemmin kuin sitä kuukautta seuraavan kuukauden alusta, jona työntekijä täyttää 60 vuotta, edellä mainittua prosenttilukua korotetaan 1/3 prosenttiyksikköä jokaiselta kuukaudelta, joita työntekijän ikä osa-aikaeläkkeen alkaessa ylittää 60 vuotta.

Jos työntekijä on ennen osa-aikatyötä ollut samanaikaisesti kahdessa tai useammassa 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien, eläkeohjesäännön tai eläkesääntöjen piiriin kuuluvassa sellaisessa ansiotyössä, jonka perusteella eläkettä määrättäessä otettaisiin huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio, jos hän olisi tullut työkyvyttömäksi osa-aikaeläkkeen alkamishetkellä, osa-aikaeläkkeen määrä lasketaan erotuksesta, joka saadaan vähentämällä mainituista töistä saatujen ansiotulojen yhteismäärästä osa-aikatyön aikaisten ansiotulojen yhteismäärä. Erotus jaetaan ansionalenemien suhteessa niiden mainittujen lakien, eläkeohjesäännön ja eläkesääntöjen mukaisiin osiin, joiden perusteella työntekijällä on oikeus osa-aikaeläkkeeseen, kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa kunkin lain, eläkeohjesäännön tai eläkesäännön piirissä tapahtunutta ansionalenemaa.

Osa-aikaeläkkeen enimmäismäärä on 75 prosenttia siitä 8 §:n mukaisesti yhteensovitetusta eläkkeestä, joka työntekijälle on karttunut

8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien, eläkeohjesäännön tai eläkesääntöjen mukaan osa-aikaeläkkeen alkamisajankohtaan mennessä. Jos työntekijällä on oikeus saada osa-aikaeläkettä myös muun lain, eläkeohjesäännön tai eläkesäännön mukaan ja tässä tarkoitettu rajaus vähentää osa-aikaeläkettä, vähennys tehdään näiden lakien ja sääntöjen kesken niiden mukaan ansaittujen eläkeoikeuksien suhteessa.

Osa-aikaeläkkeen määrä lasketaan uudelleen, jos osa-aikaeläkkeen saajan osa-aikatyön aikaisissa ansiotuloissa on tapahtunut muutos, joka olennaisesti poikkeaa yleisestä palkkakehityksestä tai ansiotuloissa on tapahtunut muutos, jonka perusteella hän saa oikeuden osa-aikaeläkkeeseen sellaisen lain, eläkeohjesäännön tai eläkesäännön nojalla, josta hänellä ei aikaisemmin ole ollut oikeutta osa-aikaeläkkeeseen. Vakiintuneena ansiotulona pidetään tällöin ansiotuloa, joka oli perusteena osa-aikaeläkettä ensimmäistä kertaa määrättäessä.

13 a §

Eläketurvakeskus voi antaa 13 §:ssä tarkoitettua sijoitusluottovakuutuksen myös merimieseläkeläisissä tarkoitettua merimieseläkekassan ja kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkeläisissä tarkoitettua kunnallisen eläkelaitoksen sijoitusten ja saamisten vakuudeksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Naantalissa 30 päivänä kesäkuuta 1989

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 4 a §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä kesäkuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 4 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (667/85), näin kuuluvaksi:

4 a §

Sen estämättä, mitä 4 §:n 2 momentissa ja 5 §:n 3 momentissa on säädetty täyden työkyvyttömyyseläkkeen saamisesta, 55 vuotta täytäneellä työntekijällä on oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä yksilöllisenä varhaiseläkkeenä, jos hänen työkykynsä, huomioon ottaen sairaus, vika tai vamma, ikääntymiseen liittyvät tekijät, ammatissaolon pitkäaikaisuus, hänelle työstä aiheutunut rasittuneisuus ja kuluneisuus sekä työolosuhteet, on pysyvästi siinä määrin alentunut, ettei hänen kohtuudella voida edellyttää enää jatkavan ansiotyötään. Edellytyksenä on kuitenkin, että työntekijä on lopettanut työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainituissa laeissa, eläkeohjesäännössä tai eläkesäännöissä tarkoitetun ansiotyön tai että hänen ansiotuloonsa näistä töistä voidaan

arvioida kuukaudessa keskimäärin pienemmiksi kuin työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu markkamäärä. Yksilöllisen varhaiseläkkeen saamisen edellytyksenä on lisäksi, että yksilöllistä varhaiseläkettä määrättäessä voidaan eläkkeeseen oikeuttavana ottaa huomioon myös eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio, ei kuitenkaan silloin, kun työntekijällä on oikeus yksilölliseen varhaiseläkkeeseen työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainitun muun lain, eläkeohjesäännön tai eläkesäännön mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Naantalissa 30 päivänä kesäkuuta 1989

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri